

Год видання 38-ий
№ 21 (2290)
14 сакавіка 1969
ПЯТНІЦА
Цана 4 кап.

СЛУЖЫЦЬ НАРОДУ— ВЯЛІКАЕ ШЧАСЦЕ

ТУТ Б'ЄЦА
ПУЛЬС
ЛІТАТУРЫ
СВЕТУ

ведау студэнтства і спецыяліста
розных галін навук.

У 1969 годзе чытачы змогу
наведаць больш як 150 вечацор
лекцый і выставак. Пералімі
ступіль вядомыя журналісты
мастакі, гошы аза рубяжа. Дз
вучаючых замежных мов л
цыя і пачытаўшы выказалі
Франціш Клод де Бур, аналізі
Хікля Перам і Энтоні Поге.
Пачытаўша дэмастрацыя фільма
на замежных мовах з калекцы
Дзяржфільмфону, Пачынае новы
цыклі музычных лекцый «У с
музіцы». Прыхільні класікі па
звясняўша са старажытнай муз
кай XVII стагоддзя.

Тацяна МІХЕВНА
(АДН).

шчыны з'яўца і старажытныя
беларускія песні і сучасныя пес-
ні і танцы.

ПЕСНЯ ПРА ЗУБРА

УРЫЎКІ З ПАЭМЫ

У НІЛА ГЛЕВІЧА беш
верш, які пачынаецца
радамі:

Ты мажаш, я не ведаю вайны,
што мне было тады галоўна,
чаму ж яна мае забрала
сэрца і душы...

Я не выпадкова прыпомніў
гэты радок, перачытваючы
ноўую паэму Рыгора Барадудзіна
«Блакада», надрукаваную ў
журналі «Полімі». Яна
яшчэ яшчэ сярэд літаратуры
людзі, якія гатовы адмовіць
сваім са сваім калегам, каму
даўна пераваліла за трыццаць,
у веданні вайны, у пра-
ве судзіць, але славяць
ўдзячнасцю і пазіцыяй асабіста-
таго вопыту. А яна, убацаная
дзіцяцінны вачыма, запаме-
ная навек дзіцяцінны сэрцам,
суроўная і часта жаклівая, не
адыходзіць у набыт, а зноў і
зноў усплывае перад вачамі,
правярае цярпе сённяшняга,
мірнага і ўжо дзіцяціннага. Той,
хто прайшоў праз пекла вай-
ны, сямі-дзясцігодзім, ве-
дае яе і, нібы на мінім по-
лі, ідзе па сваіх вайсковых
успамінах, хай і не такіх, як у
франтавоў ці баявых парты-
зан, але вайсковых...

Скажу адразу, што новы твор
Рыгора Барадудзіна мне спада-
баўся. Я лічу яго значным, не
толькі для самога аўтара, а і
для ўсёй нашай сучаснай паэзіі.
Радзе тут і дакладнасць пачу-
цця, і натуральнасць жыццёвай
плыні, якую нас вядзе па тэ-
му, і ўнутраная, а не знешняя
жарнасць быцця, і тая высокая
праста, якая адна і можа выклі-
каць поўны давер чытача.

Не ведаю, як успрымаюць
паэму тых, хто не перажыў сам
горкіх вайсковых дзеяў, а для
мене яна — як споведзь, што не
магла не выліцца з сэрца. І хай
яна ў некалькіх чыста «па-
эзіі» аднак, хай не класіфіка-
цыя яна ў даўно выструганай
тэарэтычнай жанравай рамкі —
яна хваляе мяне, як я не можа
не хваляваць маналог сведкі
суроўных падзей перад часам і
нашадзямі.

Асабліва ўдаліся Р. Барадудзі-
ну старонкі, прысвечаныя ўлас-
наму блакаду («Блакада цярпе-
ня»). Тут я не толькі баў, а
адчуваю блакаду, а і чую яе, по-
ўную нечаканасцю і трагедыяй,
зыходзіць у суматлівую, кры-
ваву і гераічную. Увесь час
над усім, аб чым — на першы
погляд, даволі традыцыйна і на-
ват выпадкова — піша аўтар, ві-
не чымлівае адчуванне бяды.

Вось стогнуць жалёсы, бры-
дзюць бажанцы. Усё нечаканна
і спакійна. І раптам:

І зноў быццам бы спакій
сходзіць на зямлю, хоць аўтар
піша пра выбух і стрэлы. «Ян

некалі дома, мычалі каровы»,
«кануць туману антуры лугавы-
ны... Але тут жа:

Разведчыку разварнула жылот,
Пісталет да сэрца!
Не трэба, мама...
Не плач...

Як рыўкамі выбраліся з
паўлі фашыскай блакады люд-
зі, так рыўкамі і то запаволь-
наючыся, то прыспешваючы
крок, вядзе мяне па ўспамінах
паэмы. Вядзе ўласна і бліз-
тасна, не даючы абмінуць нівод-
най рысачкі ці дэталі тых дзе-
ях ўжо дзеяў.

Удача, а можа і заслуга Ры-
гора Барадудзіна ў тым, што ён
вельмі шчыра даверыўся жыт-
цю, свайму асабістаму вопыту,
зможны пры гэтым узяццях над
адзінаццацю падзеяў і дзесяці.
Ад гэтага так натуральна ўплы-
ла ў канву паэмы і наўная,
непрыдуманая замова староў, і
да сёння чымлівае пошукі за-
бітага бацькі, і будзёны рас-
каз пра былога партызана, які
памірае ў раёнай бальніцы...

Гэта, па-мойму, адзнака са-
праўднага таленту — здольнасць
пабудавать сваю рэч так, каб
кожная «пагіна» ў ёй была
сцэмаваная з іншымі і ствар-
ла адно цэлае.

Пра паэтычнае ўмельства
Р. Барадудзіна пісалася ўжо
многа і самымі рознымі аўтарамі.
Яно адзначаецца і ў «Блака-
дзе». Толькі тут яно не выт-
раецца напачатку, як часам у па-
эты, хадзіць ён тата ці не, за-
ража, а жыць у самай плыні тра-
ды, неаддзяльна ад яго думкі і
дыхання. Таму, можа, так ясна
здаюцца чужароднымі тры радкі
пра «буйнакаліберныя слязы»,
прыведзеныя вышэй, і маладзіць,
што здаецца «членам таварыст-
ва Чырвонага Крыжа і Паўма-
ся, якое за наўплату член-
ска ўзносаў выгналі». І тэле-
фонная трубка — «збройне», і
радкі пра тое, як асірацелага
хлопчыка ў зайцавай шапцы
«за сына не можа прыняць зай-
чыца». Усё гэта і ясна, і дас-
ціпа. Але, як кажуць, з іншай
оперы. У суроўнай, стрыманай і
суроўнай «Блакадзе» яны здаю-
цца выпадковымі...

У пачатку паэмы Рыгор Ба-
радудзіна піша:

Усплываюць ад каменя ўспаміны
З праходзіна паміж тры кругі
Ян правёў нас па кругах
свайго памяці, адкрыў нам свой
роўзам і прыгоў. І яго ўспамі-
ны ўспаміны і нашы, маю
дзюшу. І ў май памяці нарадзі-
ліся таксама кругі, якія балачка
аляжы сэрца і напамінілі аб мн-
го...

Кругі паміці. Яны не зні-
каюць, як кругі на вадзе. Яны
застаюцца навек, як гадавалі
колы на сасне.

Барадудзіна «Блакада» не
магла быць не напісанай. Добра,
што напісаная яна таленаві-
та і хваляюча.

Генадзь БУРАЎІН.

Плачце па дзяцях
Вулікалібернымі слязамі.

Але гэта адзін з нямногіх
«агрэхаў» на добра ўзаранай і
шчыра засяненнай ніве.

Удача, а можа і заслуга Ры-
гора Барадудзіна ў тым, што ён
вельмі шчыра даверыўся жыт-
цю, свайму асабістаму вопыту,
зможны пры гэтым узяццях над
адзінаццацю падзеяў і дзесяці.
Ад гэтага так натуральна ўплы-
ла ў канву паэмы і наўная,
непрыдуманая замова староў, і
да сёння чымлівае пошукі за-
бітага бацькі, і будзёны рас-
каз пра былога партызана, які
памірае ў раёнай бальніцы...

Гэта, па-мойму, адзнака са-
праўднага таленту — здольнасць
пабудавать сваю рэч так, каб
кожная «пагіна» ў ёй была
сцэмаваная з іншымі і ствар-
ла адно цэлае.

Пра паэтычнае ўмельства
Р. Барадудзіна пісалася ўжо
многа і самымі рознымі аўтарамі.
Яно адзначаецца і ў «Блака-
дзе». Толькі тут яно не выт-
раецца напачатку, як часам у па-
эты, хадзіць ён тата ці не, за-
ража, а жыць у самай плыні тра-
ды, неаддзяльна ад яго думкі і
дыхання. Таму, можа, так ясна
здаюцца чужароднымі тры радкі
пра «буйнакаліберныя слязы»,
прыведзеныя вышэй, і маладзіць,
што здаецца «членам таварыст-
ва Чырвонага Крыжа і Паўма-
ся, якое за наўплату член-
ска ўзносаў выгналі». І тэле-
фонная трубка — «збройне», і
радкі пра тое, як асірацелага
хлопчыка ў зайцавай шапцы
«за сына не можа прыняць зай-
чыца». Усё гэта і ясна, і дас-
ціпа. Але, як кажуць, з іншай
оперы. У суроўнай, стрыманай і
суроўнай «Блакадзе» яны здаю-
цца выпадковымі...

У пачатку паэмы Рыгор Ба-
радудзіна піша:

Усплываюць ад каменя ўспаміны
З праходзіна паміж тры кругі
Ян правёў нас па кругах
свайго памяці, адкрыў нам свой
роўзам і прыгоў. І яго ўспамі-
ны ўспаміны і нашы, маю
дзюшу. І ў май памяці нарадзі-
ліся таксама кругі, якія балачка
аляжы сэрца і напамінілі аб мн-
го...

Кругі паміці. Яны не зні-
каюць, як кругі на вадзе. Яны
застаюцца навек, як гадавалі
колы на сасне.

Барадудзіна «Блакада» не
магла быць не напісанай. Добра,
што напісаная яна таленаві-
та і хваляюча.

Генадзь БУРАЎІН.

Плачце па дзяцях
Вулікалібернымі слязамі.

Але гэта адзін з нямногіх
«агрэхаў» на добра ўзаранай і
шчыра засяненнай ніве.

Удача, а можа і заслуга Ры-
гора Барадудзіна ў тым, што ён
вельмі шчыра даверыўся жыт-
цю, свайму асабістаму вопыту,
зможны пры гэтым узяццях над
адзінаццацю падзеяў і дзесяці.
Ад гэтага так натуральна ўплы-
ла ў канву паэмы і наўная,
непрыдуманая замова староў, і
да сёння чымлівае пошукі за-
бітага бацькі, і будзёны рас-
каз пра былога партызана, які
памірае ў раёнай бальніцы...

Гэта, па-мойму, адзнака са-
праўднага таленту — здольнасць
пабудавать сваю рэч так, каб
кожная «пагіна» ў ёй была
сцэмаваная з іншымі і ствар-
ла адно цэлае.

Пра паэтычнае ўмельства
Р. Барадудзіна пісалася ўжо
многа і самымі рознымі аўтарамі.
Яно адзначаецца і ў «Блака-
дзе». Толькі тут яно не выт-
раецца напачатку, як часам у па-
эты, хадзіць ён тата ці не, за-
ража, а жыць у самай плыні тра-
ды, неаддзяльна ад яго думкі і
дыхання. Таму, можа, так ясна
здаюцца чужароднымі тры радкі
пра «буйнакаліберныя слязы»,
прыведзеныя вышэй, і маладзіць,
што здаецца «членам таварыст-
ва Чырвонага Крыжа і Паўма-
ся, якое за наўплату член-
ска ўзносаў выгналі». І тэле-
фонная трубка — «збройне», і
радкі пра тое, як асірацелага
хлопчыка ў зайцавай шапцы
«за сына не можа прыняць зай-
чыца». Усё гэта і ясна, і дас-
ціпа. Але, як кажуць, з іншай
оперы. У суроўнай, стрыманай і
суроўнай «Блакадзе» яны здаю-
цца выпадковымі...

У пачатку паэмы Рыгор Ба-
радудзіна піша:

Усплываюць ад каменя ўспаміны
З праходзіна паміж тры кругі
Ян правёў нас па кругах
свайго памяці, адкрыў нам свой
роўзам і прыгоў. І яго ўспамі-
ны ўспаміны і нашы, маю
дзюшу. І ў май памяці нарадзі-
ліся таксама кругі, якія балачка
аляжы сэрца і напамінілі аб мн-
го...

Кругі паміці. Яны не зні-
каюць, як кругі на вадзе. Яны
застаюцца навек, як гадавалі
колы на сасне.

Барадудзіна «Блакада» не
магла быць не напісанай. Добра,
што напісаная яна таленаві-
та і хваляюча.

Генадзь БУРАЎІН.

Плачце па дзяцях
Вулікалібернымі слязамі.

Але гэта адзін з нямногіх
«агрэхаў» на добра ўзаранай і
шчыра засяненнай ніве.

Удача, а можа і заслуга Ры-
гора Барадудзіна ў тым, што ён
вельмі шчыра даверыўся жыт-
цю, свайму асабістаму вопыту,
зможны пры гэтым узяццях над
адзінаццацю падзеяў і дзесяці.
Ад гэтага так натуральна ўплы-
ла ў канву паэмы і наўная,
непрыдуманая замова староў, і
да сёння чымлівае пошукі за-
бітага бацькі, і будзёны рас-
каз пра былога партызана, які
памірае ў раёнай бальніцы...

Гэта, па-мойму, адзнака са-
праўднага таленту — здольнасць
пабудавать сваю рэч так, каб
кожная «пагіна» ў ёй была
сцэмаваная з іншымі і ствар-
ла адно цэлае.

Пра паэтычнае ўмельства
Р. Барадудзіна пісалася ўжо
многа і самымі рознымі аўтарамі.
Яно адзначаецца і ў «Блака-
дзе». Толькі тут яно не выт-
раецца напачатку, як часам у па-
эты, хадзіць ён тата ці не, за-
ража, а жыць у самай плыні тра-
ды, неаддзяльна ад яго думкі і
дыхання. Таму, можа, так ясна
здаюцца чужароднымі тры радкі
пра «буйнакаліберныя слязы»,
прыведзеныя вышэй, і маладзіць,
што здаецца «членам таварыст-
ва Чырвонага Крыжа і Паўма-
ся, якое за наўплату член-
ска ўзносаў выгналі». І тэле-
фонная трубка — «збройне», і
радкі пра тое, як асірацелага
хлопчыка ў зайцавай шапцы
«за сына не можа прыняць зай-
чыца». Усё гэта і ясна, і дас-
ціпа. Але, як кажуць, з іншай
оперы. У суроўнай, стрыманай і
суроўнай «Блакадзе» яны здаю-
цца выпадковымі...

У пачатку паэмы Рыгор Ба-
радудзіна піша:

Усплываюць ад каменя ўспаміны
З праходзіна паміж тры кругі
Ян правёў нас па кругах
свайго памяці, адкрыў нам свой
роўзам і прыгоў. І яго ўспамі-
ны ўспаміны і нашы, маю
дзюшу. І ў май памяці нарадзі-
ліся таксама кругі, якія балачка
аляжы сэрца і напамінілі аб мн-
го...

Кругі паміці. Яны не зні-
каюць, як кругі на вадзе. Яны
застаюцца навек, як гадавалі
колы на сасне.

Барадудзіна «Блакада» не
магла быць не напісанай. Добра,
што напісаная яна таленаві-
та і хваляюча.

Генадзь БУРАЎІН.

Плачце па дзяцях
Вулікалібернымі слязамі.

Але гэта адзін з нямногіх
«агрэхаў» на добра ўзаранай і
шчыра засяненнай ніве.

Удача, а можа і заслуга Ры-
гора Барадудзіна ў тым, што ён
вельмі шчыра даверыўся жыт-
цю, свайму асабістаму вопыту,
зможны пры гэтым узяццях над
адзінаццацю падзеяў і дзесяці.
Ад гэтага так натуральна ўплы-
ла ў канву паэмы і наўная,
непрыдуманая замова староў, і
да сёння чымлівае пошукі за-
бітага бацькі, і будзёны рас-
каз пра былога партызана, які
памірае ў раёнай бальніцы...

Гэта, па-мойму, адзнака са-
праўднага таленту — здольнасць
пабудавать сваю рэч так, каб
кожная «пагіна» ў ёй была
сцэмаваная з іншымі і ствар-
ла адно цэлае.

Пра паэтычнае ўмельства
Р. Барадудзіна пісалася ўжо
многа і самымі рознымі аўтарамі.
Яно адзначаецца і ў «Блака-
дзе». Толькі тут яно не выт-
раецца напачатку, як часам у па-
эты, хадзіць ён тата ці не, за-
ража, а жыць у самай плыні тра-
ды, неаддзяльна ад яго думкі і
дыхання. Таму, можа, так ясна
здаюцца чужароднымі тры радкі
пра «буйнакаліберныя слязы»,
прыведзеныя вышэй, і маладзіць,
што здаецца «членам таварыст-
ва Чырвонага Крыжа і Паўма-
ся, якое за наўплату член-
ска ўзносаў выгналі». І тэле-
фонная трубка — «збройне», і
радкі пра тое, як асірацелага
хлопчыка ў зайцавай шапцы
«за сына не можа прыняць зай-
чыца». Усё гэта і ясна, і дас-
ціпа. Але, як кажуць, з іншай
оперы. У суроўнай, стрыманай і
суроўнай «Блакадзе» яны здаю-
цца выпадковымі...

У пачатку паэмы Рыгор Ба-
радудзіна піша:

Усплываюць ад каменя ўспаміны
З праходзіна паміж тры кругі
Ян правёў нас па кругах
свайго памяці, адкрыў нам свой
роўзам і прыгоў. І яго ўспамі-
ны ўспаміны і нашы, маю
дзюшу. І ў май памяці нарадзі-
ліся таксама кругі, якія балачка
аляжы сэрца і напамінілі аб мн-
го...

Кругі паміці. Яны не зні-
каюць, як кругі на вадзе. Яны
застаюцца навек, як гадавалі
колы на сасне.

Барадудзіна «Блакада» не
магла быць не напісанай. Добра,
што напісаная яна таленаві-
та і хваляюча.

Генадзь БУРАЎІН.

АБЛІЧЧА ІМПЕРЫЯЛІЗМУ

Так называецца альбом-выстаўка аб
значнасцях амерыканскага імперыялізму.
Гэты альбом выпускаў творчая студыя
журналістаў БССР «Фота і малюнак». На
саража яго старонках змяшчаюцца больш як 70
фотаздымкаў, і кожны з іх — суроўны і
прадэсталяваны, які раскрывае значны
аспект амерыканскага імперыялізму — душы-
целя свабоды і незалежнасці малых наро-
даў.

Першай старонкі, з-пад паласа-зона-
сця глядзіць спруццарэжнік, зме-
няны шчупальцы яго працягнуліся ў мно-
гіх кутках зямлі. Ён уласна амерыкан-
скую змею, якая павіна была ў амеры-
ялізі, з яго вачэй бліжэй, змею, аме-
расія, змею, якая павіна была ў аме-
рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў
павіна, якая павіна была ў аме-рыяні,
пасадзіў павіна, якая павіна была ў
аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая павіна
была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна, якая
павіна была ў аме-рыяні, пасадзіў павіна,
якая паві

